בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **א', ט"ז באייר** תשס"ב (**28 באפריל**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב ושמח!

היום, **ט"ז באייר**, **31** ימים, שהם **ארבעה** שבועות ו**שלושה** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

היום, **ט"ז באייר**, לפני 72 שנה, בשנת תר"ץ (5690-1930) – **נערכה פגישה** בין קולונל פרדריק קיש מהנהלת הסוכנות היהודית לבין המזכיר הראשי לממשלת המנדאט, **בה מסר לקיש על החלטת הנציב**, שניתנה בהתאם להוראת שר המושבות, **לבטל את מכסת 3300 רשיונות העליה שאושרו** על-ידו יומיים לפני-כן(!), עד לאחר שתסתיים חקירתו של הופ-סימפסון (מי שנתמנה מטעם ממשלת בריטניה להיוועץ עם הנציב העליון ולמסור לממשלת הוד מלכותו דין-וחשבון בשאלות הקרקע, העליה וההתפתחות הכלכלית של ארץ-ישראל). 950 הרשיונות שניתנו ע"ח המכסה עוד בפברואר נשארו בתוקף.
בעקבות הודעה זו, נפגש קיש אח"כ עם הנציב העליון ומחה בפניו נמרצות על ההחלטה.

הרקע:

1930 היתה שנה רעה ליחסים היהודים-אנגליים בכל הקשור לארץ-ישראל. במהלך השנה חשו היהודים יותר מפעם אחת כי אנגליה "בגדה" בהם והיא נסוגה צעד אחר צעד מהבטחתה הגורפת שבאה לידי ביטוי בהצהרת בלפור מ 1917.
תחילה היתה זו ועדת שאו, שחקרה מדוע פרצו מאורעות 1929 וקבעה, כי הגורם הראשי לפרוץ המהומות היה חששם של הערבים כי ייפגעו בשל העלייה והתרחבות ההתיישבות היהודית [וזו סיבה לרצח! מ.ג.] על הממשלה, קבעה הוועדה, לא להתיר עליה יהודית גדולה היכולה להביא להסלמה בין-עדתית בעתיד. פקיד בריטי בכיר, סיר ג'ון הופ-סימפסון, נשלח ארצה כדי להציע איך ליישם את מסקנות וועדת שאו. הצעותיו היו קיצוניות: הוא סבר שיש להפסיק לגמרי את העליה היהודית, אין לאשר התיישבות יהודית נוספת ומצד שני ראוי לשפר את תנאי החיים של הפלחים הערבים. להופ-סימפסון יוחסה האמירה, כי ארץ-ישראל היא ארץ קטנה ועניה, גדושה בתושבים "ואין בה מקום אפילו לחתול אחד נוסף". ממשלת בריטניה אימצה את מסקנות שאו והופ-סימפסון וכעבור כחצי שנה, באוקטובר, פירסמה מסמך רשמי ('ספר לבן') בחתימת שר המושבות, הלורד פספילד. המסמך לא הזכיר כלל את הצהרת בלפור, והדגיש כי בריטניה מחוייבת לשני הצדדים בא"י; אין די קרקע בארץ להתיישבות יהודית נוספת, יש להגביל את העליה היהודית; וכדי לשמור על ייצוג נאות של התושבים, מן הראוי להקים בהקדם מועצה מחוקקת...
[כרונולוגיה/ספר המאה]

***

"כבשי דרחמנא" [ר' אליהו כי-טוב] {המשך}:

ויהם את מחנה מצרים...

ואותם גיבורי ישראל הלכו ובאו, הלכו ובאו ולא נראו בלכתם ולא בואם, כך שעה ארוכה עד שלא שרדו מכלי מפצו של האויב אלא מעטים. מיד אחרי-כן יצאו צבאות ישראל אשר על הארץ, יצאו לקראת חילות האויב וגדודיו הרבים והכו בהם מכת מוות, מכת תדהמה וישחיתו כלי משחיתם, והנשארים נפלו שבי ביד לוחמי ישראל הם וגדודיהם, אנשי צבא לרבבות, ויתרם נתפזרו במדבר סיני ונפלו איש בחרב רעהו או נדדו הלכו במדבר אין מאכל ומתו והיו למאכל

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי ישראל.
יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

המעוניין לקבל את ה"דף היומי לתולדותינו": ב-פקס, נא להתקשר לטל' 086432843
דרך e-mail, לכתוב ל: barbarag@netvision.net.il

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **א', ט"ז** ב**אייר** תשס"ב (**28** ב**אפריל**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לעוף השמיים. ורבים ממפקדי צבאם שדדו וגזלו את פקודיהם ונטלו מהם צדה ורכב כדי למלט נפשם ...

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי ישראל.

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

המעוניין לקבל את ה"דף היומי לתולדותינו": ב-פקס, נא להתקשר לטל' 086432843
דרך e-mail, לכתוב ל: barbarag@netvision.net.il